

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců Mgr. Barbory Berkové a JUDr. Zuzany Šnejdrlové, Ph.D., v právní věci žalobce **PROCKHORNE s.r.o.**, se sídlem v Praze 5, Holečkova 99, proti žalovanému **Krajskému úřadu Olomouckého kraje**, se sídlem v Olomouci, Jeremenkova 40a, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 4. 2013, č. j. KUOK 31266/2013, ve věci uložení opatření k nápravě stavu,

t a k t o :

I. Rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 25. 4. 2013, č. j. KUOK 31266/2013, **se z r u š u j e** a věc **se v r a c í** žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku ve výši 3.300 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení shora označeného rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce

a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Olomouce (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 7. 11. 2011, č. j. SMOL/ŽP/55/3113/4/2011/ČÍ, kterým bylo rozhodnuto o uložení opatření k nápravě stavu dle ustanovení § 51 odst. 1 zákona č. 289/1995 Sb., o lesích (dále jen „lesní zákon“).

Žalobce namítá, že rozhodnutí žalovaného je nezákonné, neboť:

- 1) žalovaný nevypořádal jeho odvolací námitku týkající se porušení ustanovení § 17 správního řádu. Žalobce namítal, že správní orgán I. stupně nevedl řádně soupis součástí spisu, nebylo zřejmé, jaké podklady a kdy byly do spisu vloženy;
- 2) žalovaný nevypořádal jeho odvolací námitku týkající se porušení ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu. Žalobce namítal, že správní orgán I. stupně mu nedal možnost seznámit se s podklady k rozhodnutí před jeho vydáním;
- 3) žalovaný nevypořádal jeho odvolací námitku týkající se tvrzení žalobce, že Hnutí Duha nemělo a nemá postavení účastníka řízení, neboť nesplnilo podmínky stanovené zákonem;
- 4) žalovaný nevypořádal jeho odvolací námitku týkající se porušení ustanovení § 3 a 50 odst. 3 správního řádu, když správní orgán I. stupně ani žalovaný nezjistili skutečný stav věci. Žalobce opakovaně uváděl, že pozemek nelze zalesnit, že se nemůže jednat o pozemek určený k plnění funkce lesa podle ustanovení § 13 odst. 1 lesního zákona, neboť se na něm nacházejí pravomocně umístěné, povolené a zkolaudované stavby;
- 5) žalovaný nevypořádal jeho odvolací námitku týkající se vadného a nesprávného doručení.

Žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby, neboť obě svá rozhodnutí, která v řízení vydal, považuje za rozhodnutí vydaná v souladu se správním řádem a lesním zákonem. První rozhodnutí ve věci ze dne 12. 3. 2012, č. j. 285/2012 bylo zrušeno rozhodnutím Ministerstva zemědělství v řízení o přezkumu pravomocného rozhodnutí. Žalobce podal proti tomuto rozhodnutí rozklad, který ministr zamítl. Jak ministerstvo tak i ministr rozhodovali na základě původního spisového materiálu, totožného s materiály, dle kterých rozhodoval žalovaný o odvolání v prvním rozhodnutí a i v žalovaném rozhodnutí. Odůvodnění obou rozhodnutí na sebe organicky navazují a je na ně třeba pohlížet jako na opakovaně vydané rozhodnutí o odvolání v jednom správním řízení. Dále se žalovaný vyjádřil věcně k jednotlivým žalobním bodům.

Z obsahu správního spisu soud zjistil, že dne 5. 11. 2010 obdržel správní orgán I. stupně podnět od Hnutí Duha Olomouc, že pozemek p. č. 833 ležící v k. ú. Lošov, vedený jako lesní pozemek, není zalesněn. Dne 2. 12. 2010 zahájil správní orgán I. stupně řízení o uložení opatření k odstranění zjištěných nedostatků v souladu s ustanovením § 51 odst. 1 lesního zákona, neboť dle něj popsany stav pozemku p. č. 833 je v rozporu s ustanovením §13 odst. 1 lesního zákona. Dne 9. 12. 2010 oznámilo Hnutí Duha, že má zájem být účastníkem předmětného řízení. Dne 7. 11. 2011 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí, kterým uložil žalobci zajistit účelné obhospodařování pozemku podle lesního zákona, a to konkrétně provozovat na pozemku prokazatelným způsobem školkařskou činnost nebo pozemek řádně zalesnit ve lhůtě tří let od právní moci rozhodnutí. Proti tomuto rozhodnutí se žalobce dne 25. 11. 2011 odvolal s důvody odvolání uvedenými v žalobních bodech. Dne 12. 3. 2012 vydal žalovaný rozhodnutí, kterým zrušil napadené rozhodnutí a řízení zastavil. V tomto rozhodnutí se vyjádřil k odvolacím námitkám žalobce. Následně k podnětu Hnutí Duha bylo v rámci přezkumného řízení

rozhodnutí žalovaného dne 7. 6. 2012 zrušeno Ministerstvem zemědělství a věc byla žalovanému vrácena k novému projednání z důvodu nepřezkoumatelnosti výroku rozhodnutí, neboť výrok nemá oporu v odůvodnění. Ministerstvo zemědělství dále stanovilo, že žalovaný musí podrobně vysvětlit úvahy, které ho ke konkrétnímu rozhodnutí vedou a také se vypořádat s tím, zda-li pozemek par. č. 833 v k. ú. Lošov slouží svému účelu a je účelně obhospodařován jako pozemek určený k plnění funkcí lesa. Žalobce podal proti rozhodnutí Ministerstva zemědělství rozklad. Ministr rozhodnutím ze dne 17. 10. 2012 rozhodnutí Ministerstva zemědělství potvrdil. *(Tuto skutečnost zjistil soud z rozhodnutí žalovaného, samotné rozhodnutí o rozkladu obsahem správního spisu není.)* Na to vydal žalovaný dne 25. 4. 2013 rozhodnutí, kterým zamítl odvolání žalobce a potvrdil napadené rozhodnutí ze dne 7. 11. 2011. V jeho odůvodnění se věnoval procesní stránce věci, když provedl rozbor výroku rozhodnutí správního orgánu I. stupně a dále uvedl, že rozhodnutí žalovaného o odvolání bylo zrušeno úplně a odvolání žalobce se vrátilo do stádia, ve kterém bylo dne 23. 12. 2011. Dále závěrem uvedl, že alternativní výrok rozhodnutí správního orgánu I. stupně je spíše originální, ale toto řešení je v dané věci patrně jediný způsob, jak zajistit účelné obhospodařování předmětného pozemku určeného k plnění funkcí lesa. V souladu názorem ministra, jímž je žalovaný vázán, uvedl, že nelze dopustit stav, že lesní pozemek bude neomezeně dlouhou dobu ve stavu, kdy neplní funkci, pro kterou mu byl statut pozemku určeného k plnění funkcí lesa odňat. K argumentu žalobce, že na předmětném pozemku nelze úspěšně zalesnit a zajistit budoucí porost stromy s hlubokým kořenovým systémem, žalovaný sdělil, že žalobce může zvolit jiný typ lesa popřípadě využít jiných možností v souladu s platnými předpisy na úseku ochrany životního prostředí.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu [§ 75 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“)] a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Krajský soud považuje za oprávněné všechny námitky žalobce v tom smyslu, že rozhodnutí žalovaného je nepřezkoumatelné, neboť se žalovaný s jeho odvolacími námitkami ve svém rozhodnutí nevypořádal. Krajský soud nezastává názor žalovaného, který uvedl ve svém vyjádření k žalobě, že obě jeho rozhodnutí jsou organickým celkem a tak je nutné na ně pohlížet. Naopak sám žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí správně uvedl, že první rozhodnutí žalovaného bylo zrušeno zcela a že se řízení vrací do stádia před jeho vydáním. Proto je nutné přistoupit k odvolání žalobce, jakoby žádné rozhodnutí doposud vydáno nebylo, a řádně vypořádat všechny jeho odvolací námitky. Žalobou napadené rozhodnutí žalovaného není a nemůže být „pokračováním“ jeho předchozího rozhodnutí, které navíc bylo zrušeno, tedy fakticky neexistuje. Žalovaný musí znovu a úplně přezkoumat rozhodnutí správního orgánu I. stupně ve smyslu § 89 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, tj. přezkoumat jeho soulad s právními předpisy a jeho správnost z hlediska všech odvolacích námitek uplatněných žalobcem.

Z výše uvedených důvodů krajský soud zrušil napadené rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí (ust. § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s.). Současně krajský soud vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení (ust. § 78 odst. 4 s.ř.s.). Při novém projednání věci je žalovaný vázán právním názorem soudu (ust. § 78 odst. 5 s.ř.s.). V souladu s ust. § 76 odst. 1 s.ř.s. bylo ve věci rozhodnuto bez jednání.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého procesně úspěšnému žalobci vzniklo vůči žalovanému právo na náhradu nákladů řízení. Náklady žalobce tvoří zaplacený soudní poplatek ve výši 3.000 Kč a paušální náhrada hotových výdajů za jeden provedený úkon odpovídající právní službě advokáta ve výši 300 Kč/úkon (§ 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb. ve spojení s nálezem Ústavního soudu ze dne 7. 10. 2014, sp. zn. Pl. ÚS 39/13). Tímto úkonem je sepis žaloby. Takovým úkonem však není „příprava a převzetí věci“, když součástí takového úkonu advokáta je i „převzetí“, zatímco žalobce sám neměl od koho co „převzít“.

Vzhledem k odlišné úpravě s.ř.s. a o.s.ř., týkající se nabytí právní moci rozhodnutí (srov. § 54 odst. 5 s.ř.s., § 159, § 160 odst. 1 o.s.ř.), uložil soud žalovanému povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je **m o ž n o** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

V Ostravě dne 23. dubna 2015

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu